

Gå med i Rød Blokk 8. mars

Av redaktøren for TFM.

Bli med på Rød 8. mars! Vi har fått informasjon fra røde fronter som lager arrangementer i flere byer:

NB! Følg med for oppdateringer nærmere dagen.

Oslo:

8. mars – oppmøte for rød blokk kl 18.00 på Arbeidersamfunnets plass.

Bergen:

6. mars – Rødt forum om kvinnekamp kl 18.00 i Herman Foss' gate 10.

8. mars – oppmøte for rød blokk kl 17.00 ved Den blå steinen.

Trondheim:

8. mars – oppmøte for rød blokk kl 16.30 i krysset Nordre gate/Thomas Angells gate (ved 7/11-kiosken i Nordre).

9. mars – Rød fest for proletarisk feminisme kl 20.00.

13. mars – Rødt forum om kommunistisk kvinnekamp kl 18.30 i Fjordgata 17.

Kristiansand:

8. mars – oppmøte for rød blokk kl 16.30 på torvet.

Hva er rød blokk?

For flere år siden begynte Tjen Folket – kommunistisk forbund å ta initiativ til rød blokk på 1. mai og 8. mars. I ånd er dette en videreføring av de røde togene på 1970-tallet, under parolen "Enhet på klassekampens grunn!". I år arrangeres Rød 8. Mars av røde front-grupper i de forskjellige byene.

[På Tjen Folket Media ligger video fra Rød Blokk 8. mars i Trondheim, 2018.](#) Slik kan en rød blokk se ut i toget.

Tjen Folket Media har på sin arkivside en [egen samleside om Rød Blokk](#). Vi oppfordrer alle som vurderer å delta til å lese her, og for eksempel vurdere om man vil følge rådene om å kle seg spesielt for demonstrasjon.

I 2018 var det Rød 8. mars i flere byer. Les mer for å se hvordan Rød 8. mars kan se ut, og hva som skjer.

Hvorfor markere en rød 8. mars?

Rød Blokk og Rød 8. mars arrangeres i år på følgende hovedgrunnlag:

Proletær feminisme for kommunisme!

Kamp mot imperialisme og kapitalisme!

Kamp mot prostitusjon og vold mot kvinner!

Det var kommunisten Clara Zetkin som, i spissen for den internasjonale sosialistiske kvinnebevegelsen, var blant de fremste initiativtagerne til 8. mars som en internasjonal kampdag. Første gang vedtatt av den internasjonale sosialistiske kvinnekongressen i København i 1910, som en internasjonal dag for arbeiderkvinnenes kamp. Dette er nærmest redigert vekk der stater og organisasjoner presenterer 8. mars utelukkende som en ren kvinnedag. Uten klassestandpunktet, uten standpunkt for verdens fattigste og mest undertrykte kvinner, blir dagen raskt overtatt av borgerskapets og middelklassens politikere, partier og kvinneorganisasjoner.

Kampen for virkelig likestilling mellom kvinner og menn, kan ikke vinnes innenfor kapitalismen. Kapitalismen er et klassesamfunn, et system der de herskende klassene utbytter andre klasser. Opprinnelsen til kvinneundertrykkingen er nettopp i de første klassesamfunnene. Friedrich Engels

beskriver kvinnens "historiske nederlag" som en følge av privateiendommens opprinnelse. Kvinneundertrykkingen er i dag vevd sammen med den imperialistiske kapitalismen. De er vevd sammen til ett eneste sammenhengende økonomisk og politisk system, med sin egen kultur og ideologi. Innenfor denne kan ikke kvinner og menn bli virkelig likestilt.

Underordningen av kvinner er en del av selve systemet, og den opprettholdes ikke bare med kjønnsroller eller kultur. Roten er økonomien, og underordningen håndheves i produksjonen, i familien og med vold. Vold mot kvinner er utbredt, og særlig mot de fattigste og mest undertrykte. Vold i hjemmet, voldtekt, seksuell trakassering, porno og prostitusjon, handler om menns makt over kvinners kropp. Det er både en forutsetning for kvinneundertrykking, og de mest groteske eksemplene på den nakne undertrykkingen av kvinner. Løsningen er at folkets kvinner organiserer seg, kjemper og gjør motstand. Kvinners egen organisering kan møte makt med makt, og knuse vold mot kvinner.

Men skal kvinneundertrykkingen vekk, må kapitalismen vekk. Og blant folkets kvinner, er det særlig de fattigste blant arbeiderkvinnene som må politiseres, mobiliseres og organiseres, for å skape en mektig rød kvinnebevegelse, som en del av den revolusjonære bevegelsen, og feie dette systemet vekk fra jorda. Vi sier:

Kamp mot kapital og patriarkat – fram for en ny arbeiderstat!

På 8. mars i år, er det også aktuelt å løfte parolen:

Venezuela – yankee go home!

Den internasjonale arbeiderkvinnedagen er en dag for proletarisk internasjonalisme. Det er en dag for å styrke den internasjonale solidariteten, særlig mot USA-imperialismen. Og nå som Venezuelas folk er offer for USAs intriger mot landet, er det viktig å vise en tindrende klar solidaritet.